

MAASTRICHT GEZIEN

Gepubliceerd 13 juli 2016

met dank aan Laurens Bouvrie

Afgelopen weekend gingen de Vrijthofconcerten 2016 van André Rieu van start. Morgen (donderdag 14 juli) en de drie daaropvolgende dagen pakt hij nog eens vier keer - samen met zijn Johann Strauss Orkest - uit. Vijf jaar geleden stond het bekendste muzikale trio van Maastricht, Ziesjoem, zes avonden lang als surprise act op de bühne naast de bekendste Maastrichtenaar ter wereld. Marly en Jos van Herpen en Roger Stijns beleefden in juli 2011 op en rond de bühne op het Vrijthof avonden om nooit te vergeten. Jos van Herpen had het besef dat de aanloop naar en de optredens zelf de moeite waard was om in een dagboek vast te leggen. In vier reportages op Maastricht Gezien neemt hij ons mee terug naar dat memorabele jaar voor Ziesjoem. Vandaag het vierde en laatste deel. Ziesjoem staat met Zjuulke Zeuthout en Harie Bombarie zes avonden lang naast André Rieu en voor 10.000 mensen!

Achter elkaar lopen we met z'n drieën op de intro van Zjuulke Zeuthout het podium op. Zo'n anderhalve meter vóór André stop ik, we draaien ons om richting publiek. Maar wat gebeurt er? Het publiek gaat zitten! De drie "Russen" in hun jacquets, die ons voorgingen met het nummer "Kalinka" hadden alles en iedereen van z'n stoel gekregen en als wij ten tonele verschijnen gaar ze weer zitten! Dit komt nóóit meer goed!

Marly zet in: "Dit is 't verhaal vaan Zjuulke Zeuthout .....". Aandachtig zitten zo'n 10.000 mensen met zo'n 20.000 oren en ogen te luisteren en te kijken. Dat willen wij niet! Dat móéten wij niet! André had ons als opdracht gegeven dat we féést moeten maken. En dit is voorwaar geen feest! Maar dan begint het sjoenkel-gedeelte: "Meh zaoterdag nao 't werk ....". De muziek van het Johann Strauss Orkest zwelt aan. Het publiek komt langzaam in beweging. Ondertussen zie ik burgemeester Onno Hoes, Anthony Hopkins, Henny en Eric en gouverneur Theo Bovens een beetje meedeinen met Zjuulke. André kijkt mij aan met zijn *kump-good-blik*. "..... es zenger op 't buffet" En Marly begint te springen. Het koor van het orkest springt, Roger en ik springen, André springt en: 10.000 mensen springen! Jaaaaaaa! Het lukt! Dit is puur genieten: voor die duizenden toeschouwers, maar zeker ook voor ons.

Na Zjuulke zetten we Harie Bombarie in, voor velen een herkenbare melodie. En zoals dat in de loop der jaren op vele podia is gebeurd, beginnen ook nu weer mensen roei-bewegingen te maken. En wie niet roeit, die *sjoenkelt*. Na Harie worden de tonen ingezet van Lekker Menneke ten teken dat we van het podium af kunnen. 't Zit erop en 't was gewéldig! Hoe sjiek is het om live met een orkest te zingen en dan ook nog met het Strauss Orkest!

Alles valt van ons af als we de trap van het podium omlaag lopen; in de backstage-tent vallen we elkaar in de armen. Het lijkt een droom. We mogen niet terug naar het theater, want tot onze verbazing vraagt de stagemanager of we er ook bij willen zijn als André de finale speelt. Jazeker! Nóg een keer het podium op! En dan staan we tussen al die Rieu-artiesten in de finale line-up. Glunderend en zwaaiend zetten we gezamenlijk de "Kleiner Gardeoffizier" in. Het hele Vrijthof zwaait mee. Adieu Vrijthof, Adieu eerste Rieu-optreden.

Ook de volgende vijf concerten zullen we weer na het optreden via de parkeergarage teruglopen naar het theater. Hier wacht ons steeds weer opnieuw een grandioos buffet. Het verschil met het buffet aan het begin van de avond is dat er ook alcoholische dranken worden geschonken. En alle drankjes zijn er: bieren en borrels, cocktails en cognac, wijn en wodka. Heerlijk om op deze manier af te kicken.

zaterdagavond 16 juli 2011

Vanavond het tweede optreden bij André Rieu. Ik zie weer beren op de weg. Voorafgaande aan het Vrijthof-concert hebben we nog een optreden in Midden-Limburg. Wat nu als we problemen krijgen met de auto en daardoor te laat op het Vrijthof komen? Dat willen wij niet en dat mogen wij niet! Enige oplossing: met twee auto's gaan, eentje als reserve. Dit hebben we nog nóóit gedaan!

Zonder problemen arriveren we in het theater waar we opnieuw door Nicole en Monique worden opgevangen. Helaas regent het die avond en niet zo'n beetje. Als we op het podium staan, zien we vele, vele doorzichtige poncho's en wanneer die hele plastic zee opspringt levert dat gezien vanaf het podium een surrealistisch beeld op. Het Vrijthof lijkt door een tsunami van poncho's te worden overstroomd. Belangrijker! Al die mensen laten zich niet kennen; 10.000 mensen trekken zich niets van de regen aan en vieren feest.

zaterdagavond 23 juli 2011

Ons voorlaatste optreden bij André Rieu. Vanmiddag is bekend geworden dat Amy Winehouse is overleden. Backstage wordt stiekem gewerkt aan een klein eerbetoon aan deze jazz- en soulzangeres. Veel dames die op het podium zullen spelen of zingen laten zich nog snel een "Amy-Winhouse-kapsel" aanmeten. Uiteraard doet Marly hier ook aan mee en de aanwezige kapper zorgt er vakkundig voor dat ook zij met een bijenkorf-kapsel zal optreden. Roger en ik zien hier van af .....

zondag 24 juli 2011

De laatste avond. We volgen voor de zesde keer het hele traject: theater, opvang, omkleden, een drankje, backstage, schminken, wachten, dorst, dorst, zingen, genieten, borrelen. Wat zullen we het missen. Hoe groot zal dat gat zijn waarin wij zullen vallen? Op het podium van het theater, waar de afscheidsborrel plaats vindt, kruipt André op een stoel en spreekt alle medewerkers en artiesten toe. Hij bedankt iedereen oprecht voor ieders bijdrage. Aan alles merk je dat ook hij van de afgelopen twee weken heeft genoten.

Nadat we van het theater afscheid hebben genomen, trekken we naar de Vogelstruys waar een kleine afterparty wordt gehouden alle betrokkenen en nog puf heeft een feestje te vieren. Natuurlijk willen wij dit óók meemaken. Tot in de late uren wordt er nog gefeest; de tafels en de bar worden gebruikt als dansvloer. Dan zet het Soweto Gospel Choir nog eens het nummer in, waarmee ze een paar uur geleden het Vrijthof in verrukking brachten; natuurlijk kunnen wij niet achterblijven. Nog één keer klinkt Zjuulke: "de kaffee kump daan neet mie stop en tot in de late ore, steit Zuzaoete op ziene kop ....."

't Is goed geweest. 't Is uitzonderlijk geweest. Die 6 concerten en dat hele traject vooraf zullen Marly, Roger en ik nooit meer vergeten. André Rieu die ons het mooiste podium gaf wat je je kunt voorstellen. Bedankt Pierre, bedankt Johan Strauss Orkest, bedankt alle vriendelijke medewerkers waarmee we te maken hebben gehad.

Bedankt André Rieu!